

CZERWIEC 2025

ZMIANY W PRAWIE I PODATKACH / AKTUALNOŚCI

Ograniczenie w dostępie do danych z CRBR

Na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji opublikowano projekt ustawy wprowadzającej zmiany w zakresie funkcjonowania Centralnego Rejestru Beneficjentów Rzeczywistych. Chodzi o projekt ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu. W świetle projektowanych zmian, dostęp do danych zgromadzonych w CRBR ma zostać ograniczony.

Zmiany podyktowane są wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 22 listopada 2022 r., w którym uznano, że nieograniczony dostęp do danych o beneficjentach rzeczywistych, przewidziany przepisami prawa unijnego, narusza prawo do prywatności oraz ochrony danych osobowych. W następstwie przedmiotowego orzeczenia część państw członkowskich UE wprowadziła ograniczenia w dostępie do krajowych rejestrów beneficjentów rzeczywistych. Dotychczas Polska nie zareagowała legislacyjnie na powyższe rozstrzygnięcie, utrzymując pełną dostępność danych zawartych w CRBR. Nowelizacja ustawy zmierza do zmiany tego stanu rzeczy.

Projekt nowelizacji implementuje również przepisy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1640 z dnia 31 maja 2024 r., ustanawiającej mechanizmy, które państwa członkowskie powinny wdrożyć w celu przeciwdziałania wykorzystywaniu systemu finansowego do celów związanych z praniem pieniędzy oraz finansowaniem terroryzmu.

W świetle projektu ustawy, dostęp do danych ujawnionych w CRBR ma zostać ograniczony i będzie przysługiwał wyłącznie określonym kategoriom podmiotów, przy czym dla każdej z nich przewidziano odmienne zasady i warunki uzyskania informacji.

Uprawnione do niezwłocznego, pełnego i niefiltrowanego dostępu do danych zgromadzonych w CRBR będą m.in. organy ścigania, służby mundurowe (np. Szef CBA, Komendant Głównego Policji), organy podatkowe, organy informacji finansowej, wybranych ministrów oraz Prokuratura Europejska.

Uprawnione do uzyskania dostępu do rejestru będą również instytucje obowiązane w rozumieniu ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu. W tym przypadku dostęp do informacji z CRBR będzie ograniczony wyłącznie do sytuacji, w których jest on niezbędny do realizacji obowiązków w zakresie stosowania środków bezpieczeństwa finansowego, w szczególności w ramach procesu identyfikacji beneficjenta rzeczywistego.

Niezależnie od zakwalifikowania podmiotu do jednej z powyższych kategorii, uzyskanie dostępu do danych z CRBR będzie wymagało uprzedniego przekazania za pomocą systemu teleinformatycznego stosownych danych identyfikacyjnych.

Projekt przewiduje także możliwość ubiegania się o dostęp do wybranych informacji z rejestru przez podmioty posiadające tzw. uzasadniony interes, związany z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy, finansowaniu terroryzmu lub innym działaniom przestępczym, w wyniku których powstają środki mogące podlegać procesowi prania pieniędzy. Choć pojęcie „uzasadnionego interesu” nie zostało wprost zdefiniowane w przepisach projektu, wskazano przykładowe grupy, wobec których domniemywa się jego istnienie – w tym dziennikarzy, organizacje społeczne oraz osoby fizyczne lub prawne zamierzające zawrzeć transakcję z podmiotem ujawnionym w CRBR. W tych przypadkach dostęp do danych nastąpi na wniosek, a ewentualna odmowa jego udzielenia wymagać będzie wydania decyzji administracyjnej.

Projekt jest obecnie w fazie opiniowania.

Rząd przyjął pakiet deregulacyjny – zmiany w przepisach podatkowych od 2026 roku

W dniu 6 maja 2025 r. Rada Ministrów przyjęła pakiet projektów ustaw w ramach procesu deregulacji, mający na celu uproszczenie obowiązków podatkowych oraz zwiększenie stabilności i przewidywalności prawa.

Nowe regulacje obejmują m.in.:

- Projekt nowelizacji ustawy – Ordynacja podatkowa przewiduje wprowadzenie zasady sześciomiesięcznego vacatio legis dla ustaw podatkowych i nowelizacji ustaw zawierających niekorzystne rozwiązania dla podatników i innych podmiotów prawa podatkowego. Ma to na celu zapewnienie większej stabilności przepisów oraz umożliwienie podatnikom odpowiedniego przygotowania się do zmian.
- Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług zakłada podniesienie limitu zwolnienia podmiotowego z VAT z 200 tys. zł do 240 tys. zł rocznie. Dla nowych przedsiębiorców zachowana zostaje zasada proporcjonalności – zwolnienie będzie przysługiwać, jeśli przewidywana sprzedaż nie przekroczy odpowiednio przeliczonego limitu.
- Projekt nowelizacji ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych zakłada zniesienie obowiązku sporządzania i publikowania informacji o realizowanej strategii podatkowej. Rozwiązanie to zmniejszy obciążenia administracyjne dla około 4,3 tys. największych podatników CIT.
- Zmiany w ustawie o Krajowej Administracji Skarbowej oraz ustawie o VAT doprecyzowują możliwość składania deklaracji i korekt po zakończeniu kontroli celno-skarbowej:
- Przedsiębiorca będzie mógł złożyć korektę deklaracji, która częściowo uwzględnia nieprawidłowości wykazane w trakcie kontroli.
- Możliwe będzie również złożenie tzw. deklaracji „pierwotnej” w ciągu 14 dni od wszczęcia lub zakończenia kontroli.

Nowe przepisy rozwiewają dotychczasowe wątpliwości interpretacyjne i umożliwią szybsze zakończenie kontroli, bez konieczności wszczynania postępowania podatkowego. Pozwolą również na uniknięcie dalszego naliczania odsetek w przypadku zapłaty zaległości podatkowych.

Nowe przepisy mają wejść w życie w dniu 1 stycznia 2026 r.

Nowe przepisy o odporności cyfrowej i zielonych obligacjach – rząd przyjął projekt ustawy

W dniu 6 maja 2025 Rada Ministrów przyjęła projekt ustawy, której celem jest wdrożenie w Polsce przepisów unijnych w zakresie operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego oraz regulacji dotyczących emisji europejskich zielonych obligacji. Projekt ustawy, przygotowany przez Ministra Finansów, stanowi odpowiedź na wymagania rozporządzenia DORA (Digital Operational Resilience Act) oraz związanych z nim aktów prawnych UE.

Rozwiązania te mają wzmocnić bezpieczeństwo technologiczne podmiotów działających na rynku finansowym, poprzez ustanowienie jednolitych standardów ochrony systemów informatycznych i sieci, które są kluczowe dla ich działalności operacyjnej. Uregulowania obejmą m.in. banki, firmy inwestycyjne, instytucje płatnicze oraz depozyty papierów wartościowych. Nad przestrzeganiem nowych obowiązków czuwać będzie Komisja Nadzoru Finansowego, która zyska uprawnienia do kontroli i monitorowania wdrażania rozwiązań przewidzianych w DORA.

Nowelizacja przewiduje również mechanizmy współpracy oraz wymiany informacji między KNF a instytucjami nadzorczymi z innych państw członkowskich, w tym europejskimi urzędami nadzoru nad bankowością, ubezpieczeniami i rynkiem kapitałowym.

Drugim istotnym obszarem objętym projektem jest kwestia emisji tzw. zielonych obligacji. Nowe regulacje mają na celu ujednolicenie standardów emisji instrumentów finansowych służących finansowaniu przedsięwzięć związanych z transformacją ekologiczną. Dotychczasowe zróżnicowane praktyki rynkowe utrudniały inwestorom ocenę i porównywanie takich obligacji, a emitentom – konkurowanie na równych zasadach.

KNF zostaje również wskazana jako organ nadzoru nad emitentami zielonych obligacji – zarówno instytucjami finansowymi, jak i przedsiębiorstwami z sektorów takich jak energetyka czy budownictwo. W tym zakresie Komisja otrzyma m.in. uprawnienia do wstrzymywania ofert publicznych i sprzedaży zielonych obligacji, jeśli będą naruszały przepisy, oraz będzie współpracować z nadzorami z innych państw Unii.

Ustawa, zgodnie z projektem, ma wejść w życie dzień po ogłoszeniu w Dzienniku Ustaw.

Koniec z obowiązkiem publikacji strategii podatkowej – MF planuje uchylenie art. 27c ustawy o CIT

Ministerstwo Finansów przedstawiło projekt nowelizacji ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (projekt nr UDER17), który zakłada uchylenie art. 27c ustawy o CIT – przepisu zobowiązującego największych podatników do publikowania informacji o realizowanej strategii podatkowej. Zmiana ma na celu zmniejszenie barier biurokratycznych dla przedsiębiorców.

Obowiązek dotyczy obecnie podatników, których roczne przychody przekraczają równowartość 50 mln euro, a także podatkowych grup kapitałowych.

Zgodnie z aktualnie obowiązującymi regulacjami, przedsiębiorcy zobowiązani są do zamieszczenia na swojej stronie internetowej informacji o realizowanej strategii podatkowej, zawierającej m.in. dane o:

- stosowanych procedurach podatkowych,
- zgłoszonych schematach podatkowych (MDR),
- transakcjach z podmiotami powiązanymi,
- działaniach podejmowanych w krajach stosujących szkodliwą konkurencję podatkową,
- planowanych restrukturyzacjach,
- oraz złożonych wnioskach o interpretacje podatkowe lub wiążące informacje stawkowe.

Informacja powinna być publikowana do końca 12. miesiąca po zakończeniu roku podatkowego, a o jej zamieszczeniu należy poinformować naczelnika urzędu skarbowego. Niedopełnienie tego obowiązku może skutkować karą do 250 tys. zł.

Zgodnie z treścią projektu nowelizacji, uchylenie art. 27c skutkować będzie nie tylko zniesieniem obowiązku publikacji za lata bieżące, ale również usunięciem obowiązku utrzymywania dostępu do strategii zamieszczonych wcześniej – co obecnie wynika z art. 27c ust. 6 ustawy.

Nowelizacja ma wejść w życie dzień po jej ogłoszeniu. Obejmie sytuacje, w których termin publikacji informacji o strategii przypada po dniu poprzedzającym wejście w życie ustawy.

Celem wprowadzenia obowiązku publikacji było zwiększenie transparentności i świadomości społecznej w zakresie płacenia podatków przez największe firmy. W praktyce jednak publikowane informacje okazywały się lakoniczne i niewystarczające, co – jak wskazuje Ministerstwo Finansów – przemawia za rezygnacją z tego wymogu.

Ministerstwo Finansów zapowiada zmiany w uldze B+R i przepisach o podatku wyrównawczym

Ministerstwo Finansów prowadzi konsultacje dotyczące reformy ulgi badawczo-rozwojowej, która ma zostać dostosowana do wymogów globalnego podatku minimalnego. Jak zapowiedział minister finansów podczas konferencji „Opodatkowanie wyrównawcze – stan obecny i plany Ministerstwa Finansów”, trwają prace nad dostosowaniem systemu podatkowego do nowych warunków wynikających z międzynarodowych regulacji.

Jednym z elementów planowanej nowelizacji ma być również ograniczenie obowiązku stosowania międzynarodowych standardów rachunkowości wyłącznie do sprawozdań skonsolidowanych. Projekt uwzględni także doświadczenia związane z dotychczasowym funkcjonowaniem przepisów – resort planuje ich uproszczenie i doprecyzowanie.

Globalny podatek wyrównawczy, który obowiązuje w Polsce od 1 stycznia 2025 r., jest częścią unijnego systemu wprowadzonego na mocy dyrektywy wdrażającej tzw. filar II OECD. Ma on na celu ograniczenie zjawiska agresywnej optymalizacji podatkowej i zapobieganie przenoszeniu zysków do krajów oferujących preferencyjne opodatkowanie. Polski mechanizm obejmuje grupy kapitałowe o skonsolidowanych przychodach przekraczających 750 mln euro w dwóch z czterech ostatnich lat. W przypadku, gdy efektywna stawka opodatkowania (ETR) nie osiąga poziomu 15%, nakładany jest podatek wyrównawczy.

Ministerstwo zapowiada także przegląd stosowania podatku wyrównawczego – Polska może być jednym z pierwszych krajów, które zostaną mu poddane, ze względu na duże zainteresowanie podatników rozliczeniem podatku za rok 2024 na zasadzie dobrowolności, co ma pozwolić na ograniczenie kosztów po stronie przedsiębiorstw.

MF planuje złagodzenie kar za formalne wykroczenia skarbowe – projekt zmian w KKS i ordynacji podatkowej

Ministerstwo Finansów pracuje nad nowelizacją kodeksu karnego skarbowego oraz ordynacji podatkowej, której celem jest ograniczenie sankcji za niektóre przestępstwa o charakterze formalnym – dotyczące głównie oświadczeń i informacji składanych przez podatników. Projekt stanowi element szerszej reformy administracyjnej, mającej uprościć procedury, obniżyć koszty działalności gospodarczej i poprawić przejrzystość systemu podatkowego.

W projekcie przewidziano obniżenie górnych granic kar grzywny za czyny, które polegają na niedopełnieniu obowiązków formalnych – takich jak nieterminowe złożenie lub błędne sporządzenie określonych dokumentów. Przykładowo, maksymalna liczba stawek dziennych w niektórych przypadkach ma zostać obniżona z 720 do 480, 240 lub nawet 120. Oznacza to realne zmniejszenie maksymalnych sankcji finansowych – z ponad 44 mln zł do ok. 30 mln zł, 15 mln zł lub 7,5 mln zł.

Jedną z kluczowych regulacji objętych nowelizacją jest art. 56a k.k.s., odnoszący się do obowiązku informowania o pojazdach wykorzystywanych wyłącznie w działalności gospodarczej. W przypadku braku złożenia wymaganej informacji bądź podania w niej nieprawdy, maksymalna kara ma zostać obniżona z 720 do 240 stawek dziennych, natomiast za złożenie informacji po terminie – z 240 do 120 stawek. Podobne zmiany planowane są dla obowiązku złożenia oświadczenia o sporządzeniu lokalnej dokumentacji cen transferowych – górny limit grzywny ma spaść z 720 do 480 stawek dziennych za brak dokumentacji lub jej niezgodność ze stanem faktycznym oraz z 240 do 120 stawek dziennych w przypadku spóźnienia. Złagodzenie kar ma również objąć m.in. przypadki zatajenia prawdy w oświadczeniach dotyczących podatków dochodowych oraz naruszenia obowiązków informacyjnych związanych z opodatkowaniem wyrównawczym. Dodatkowo MF planuje całkowitą rezygnację z penalizacji niezłożenia informacji o wyznaczeniu osoby odpowiedzialnej za pobór podatków. Jednocześnie proponuje zniesienie samego obowiązku jej zgłaszania, co ma ograniczyć liczbę dokumentów trafiających do urzędów skarbowych.

W uzasadnieniu do projektu podkreślono, że planowane złagodzenia dotyczą wyłącznie czynów nieskutkujących uszczupleniem należności publicznoprawnych. Zmniejszenie sankcji ma być proporcjonalne do stopnia społecznej szkodliwości tych naruszeń. Celem reformy jest także uporządkowanie i ujednolicenie przepisów w sposób ułatwiający ich stosowanie i interpretację.

Wyższy limit zwolnienia z VAT od 2026 r. – ułatwienie dla małych przedsiębiorców

W 2026 r. planowane jest podniesienie limitu rocznego obrotu uprawniającego do korzystania ze zwolnienia podmiotowego z VAT do kwoty 240 tys. zł. Obecnie próg ten wynosi 200 tys. zł i obowiązuje od 2017 r. Zmiana została zaproponowana w projekcie nowelizacji ustawy o podatku od towarów i usług przygotowanym przez Ministerstwo Finansów i przekazanym do Stałego Komitetu Rady Ministrów.

Proponowane rozwiązanie stanowi element rządowego programu deregulacyjnego i ma na celu wsparcie drobnych przedsiębiorców. Resort finansów podkreśla, że celem nowelizacji jest ułatwienie prowadzenia działalności gospodarczej przez ograniczenie obowiązków związanych z rejestracją jako podatnik VAT, takich jak prowadzenie ewidencji, wystawianie faktur oraz składanie deklaracji podatkowych.

Zgodnie z przepisami przejściowymi, z nowego limitu w 2026 r. będą mogły skorzystać także podmioty, które w 2025 r. osiągnęły sprzedaż przekraczającą 200 tys. zł, ale nieprzekraczającą 240 tys. zł. Analogiczne zasady znajdą zastosowanie wobec przedsiębiorców rozpoczynających działalność w trakcie 2025 r., dla których limit obliczany będzie proporcjonalnie. Przewidziano również objęcie nowym limitem podatników z innych państw członkowskich UE korzystających w Polsce ze zwolnienia na podstawie art. 113a ustawy o VAT, obowiązującego od 1 stycznia 2025 r.

Z preferencji nie będą mogły skorzystać podmioty wykonujące określone rodzaje działalności, dla których wyłączone zostało stosowanie zwolnienia – m.in. prawnicy czy sprzedawcy części motoryzacyjnych.

Ministerstwo Finansów szacuje, że na zmianie może skorzystać około 19 tys. podatników. Propozycja wpisuje się w działania podejmowane w ramach realizacji zobowiązań Zespołu Deregulacyjnego i traktowana jest jako priorytetowa.

E-paragony od 1 lipca 2025 r. – nowe rozporządzenia dotyczące kas fiskalnych

Ministerstwo Finansów opublikowało projekty dwóch rozporządzeń dotyczących kas rejestrujących, w tym kas wirtualnych, w związku z możliwością wydawania paragonów fiskalnych w formie elektronicznej. Nowe przepisy mają wejść w życie 1 lipca 2025 r.

Zmiany wynikają z konieczności dostosowania przepisów wykonawczych do art. 111 ust. 3a pkt 1 ustawy o VAT, zmienionej ustawą z 26 maja 2023 r. (Dz.U. 2023 poz. 1059). Zgodnie z nowym brzmieniem przepisu, paragony fiskalne, a nie faktury z kas rejestrujących, stanowią pełnoprawny dokument potwierdzający sprzedaż. W efekcie sprzedawcy będą zobowiązani do wystawienia i wydania paragonu fiskalnego, ale nie będą mogli uznać faktury z kasy fiskalnej za fakturę elektroniczną (e-fakturę).

Nowe rozporządzenia wprowadzają możliwość przysyłania paragonów fiskalnych w postaci elektronicznej (tzw. e-paragonów) – po uzgodnieniu z nabywcą formy przekazania dokumentu. Przewidziano również wykorzystanie tzw. HUB-u paragonowego – systemu teleinformatycznego Szefa Krajowej Administracji Skarbowej – który umożliwia przysyłanie e-paragonu między kasą rejestrującą a klientem bez konieczności podawania jego danych osobowych.

E-paragony będą mogły być wystawiane zarówno z kas online, jak i z kas mających postać oprogramowania (kas wirtualnych). Dotychczas obowiązujące przepisy ograniczały możliwość zapoznania się z treścią paragonu do jego papierowej formy lub prezentacji danych na wyświetlaczu przez określony czas.

Projektowane rozporządzenia nie przewidują istotnych zmian w pozostałych elementach regulacji – wprowadzają jedynie mechanizmy techniczne umożliwiające realizację nowego uprawnienia w zakresie wydawania paragonów elektronicznych.

INTERPRETACJE / ORZECZENIA

Brak obowiązku korekty ulgi B+R mimo przerwania działalności przed zakończeniem amortyzacji – potwierdzenie KIS

Zawieszenie lub zakończenie działalności badawczo-rozwojowej przed pełnym zamortyzowaniem środka trwałego nie skutkuje obowiązkiem korekty ulgi B+R – wynika z najnowszej interpretacji Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej.

Ulga B+R przysługuje podatnikom prowadzącym działalność badawczo-rozwojową, zgodnie z definicją zawartą w art. 4a pkt 26 ustawy o CIT oraz art. 5a pkt 38 ustawy o PIT. W jej ramach podatnik ma prawo do dodatkowego odliczenia od podstawy opodatkowania kosztów kwalifikowanych, takich jak wynagrodzenia pracowników B+R, materiały i surowce, czy odpisy amortyzacyjne od środków trwałych wykorzystywanych w działalności badawczo-rozwojowej. Koszty te mogą być rozliczane nawet w sytuacji, gdy działalność została zawieszona lub zakończona – pod warunkiem, że wcześniej spełniała kryteria działalności B+R.

Podatnicy mieli wątpliwości, czy w przypadku wcześniejszego zaprzestania działalności badawczo-rozwojowej – np. z przyczyn ekonomicznych – muszą dokonywać korekty wcześniej odliczonych kosztów, w szczególności odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych wykorzystywanych w tej działalności. W odpowiedzi na wniosek jednej ze spółek Dyrektor KIS potwierdził, że brak kontynuacji działalności B+R nie powoduje obowiązku korygowania ulgi, o ile w momencie ponoszenia kosztów spełnione były przesłanki ustawowe.

Interpretacja ta wpisuje się w linię orzeczniczą, zgodnie z którą liczy się faktyczne poniesienie kosztów kwalifikowanych oraz związek z działalnością B+R w momencie ich poniesienia, a nie dalsze losy prowadzenia tej działalności.

Źródło: Interpretacja indywidualna z dnia 12 maja 2025 r., sygn. 0113-KD IPT2-1.4011.221.2025.2.MGR

Neutralność podatkowa rekompensaty od dewelopera – stanowisko KIS

Wnioskodawca, będący osobą fizyczną posiadającą w Polsce nieograniczony obowiązek podatkowy, zawarł w listopadzie 2021 r. umowę deweloperską dotyczącą zakupu lokalu mieszkalnego. Umowa przenosząca własność została zawarta 18 kwietnia 2023 r. W drugiej połowie 2023 r. w lokalu pojawiły się ślady wilgoci. Po przeprowadzeniu ekspertyzy technicznej wykazano podwyższoną wilgotność ścian zarówno w mieszkaniu, jak i na korytarzu. W związku z powyższym Wnioskodawca zgłosił usterkę deweloperowi i we wrześniu 2024 r. strony zawarły porozumienie, na mocy którego deweloper wypłacił Wnioskodawcy kwotę 32.000 zł z tytułu rękojmi. W zamian Wnioskodawca zobowiązał się samodzielnie usunąć usterkę we własnym zakresie, wykorzystując uzyskane środki. Prace zostały wykonane zgodnie z zaleceniami opinii technicznej.

Wnioskodawca uznał, że otrzymana kwota 32.000 zł stanowi dla niego przychód z innych źródeł w rozumieniu art. 20 ust. 1 ustawy o PIT, natomiast wydatki poniesione na usunięcie usterki (w tym zakup materiałów budowlanych i wynagrodzenie wykonawcy) stanowią koszty uzyskania przychodu w rozumieniu art. 22 ust. 1 tej ustawy.

W uzasadnieniu Wnioskodawca wskazał, że:

- Przychodem podatkowym są wszelkie trwałe i wymierne przysporzenia majątkowe;

- Art. 20 ust. 1 UPDOF ma charakter otwarty, co pozwala zaliczyć do przychodów z innych źródeł również środki pieniężne otrzymane od dewelopera w ramach porozumienia;
- Usunięcie usterki nastąpiło w oparciu o przepisy Kodeksu cywilnego dotyczące rękojmi (art. 556 i nast.) oraz odpowiedzialności za wady rzeczy sprzedanej (art. 560 i 561 KC);
- Warunki uznania wydatku za koszt podatkowy zostały spełnione: wydatek został poniesiony w celu zachowania źródła przychodu, nie jest objęty katalogiem wydatków wyłączonych z kosztów uzyskania przychodów i został udokumentowany;
- Wnioskodawca posiada dowody zapłaty i dokumentację techniczną związaną z pracami.

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej uznał stanowisko Wnioskodawcy za prawidłowe potwierdzając, że rozliczenie podatkowe powinno uwzględniać zarówno przychód, jak i odpowiadające mu koszty jego uzyskania. Organ wskazał ponadto, że podejście Wnioskodawcy znajduje potwierdzenie w licznych wcześniejszych interpretacjach indywidualnych, co dodatkowo wzmacnia argumentację podatnika.

Źródło: Interpretacja indywidualna z dnia 12 maja 2025 r., sygn. 0112-KDWL.4011.31.2025.1.JK

Budowa drogi dojazdowej do galerii handlowej może być kosztem uzyskania przychodu – potwierdziła KIS

Wydatki poniesione na budowę drogi dojazdowej do galerii handlowej mogą zostać zaliczone do kosztów uzyskania przychodów – również wtedy, gdy po zakończeniu inwestycji infrastruktura zostanie nieodpłatnie przekazana gminie. Tak wynika z interpretacji indywidualnej Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 3 kwietnia 2025 r. (sygn. 0114-KDIP2-1.4010.57.2025.4.MR1).

O interpretację wystąpiła spółka prowadząca działalność w zakresie wynajmu powierzchni handlowych. Inwestor zobowiązał się do wybudowania drogi na terenie należącym do gminy, w sąsiedztwie galerii handlowej, a także do wykonania oznakowania oraz instalacji sygnalizacji świetlnej. Cała infrastruktura – wraz z dokumentacją projektową – ma zostać przekazana samorządowi na podstawie protokołu zdawczo-odbiorczego.

Spółka argumentowała, że realizacja tej inwestycji była niezbędna dla prawidłowego funkcjonowania obiektu i zapewnienia dostępu dla klientów, co bezpośrednio wpływa na możliwość uzyskiwania przychodów z wynajmu. Wskazano również na art. 16 ust. 1 ustawy o drogach publicznych, zgodnie z którym obowiązek budowy lub przebudowy drogi publicznej spowodowany inwestycją niedrogową spoczywa na inwestorze.

Organ podatkowy uznał, że przedstawione wydatki mogą zostać uznane za koszty pośrednie – mające związek z prowadzoną działalnością, choć niepowiązane bezpośrednio z konkretnym przychodem. Zaliczenie ich do kosztów podatkowych możliwe jest w dacie przekazania inwestycji gminie, zgodnie z protokołem zdawczo-odbiorczym.

Interpretacja potwierdza, że inwestycje infrastrukturalne realizowane na potrzeby działalności gospodarczej, nawet jeśli finalnie trafiają do jednostki samorządu terytorialnego, mogą być ujęte w kosztach uzyskania przychodów, jeżeli służą osiągnięciu lub zabezpieczeniu przychodów podatnika.

Podstawa prawna:

Pismo z dnia 3.04.2025 r., wydane przez: Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej, 0114-KDIP2-1.4010.57.2025.4.MR1

Przychód podatkowy z tytułu przedawnionego zobowiązania tylko po jego definitywnym umorzeniu – najnowsza interpretacja indywidualna pod wpływem orzecznictwa NSA

W interpretacji indywidualnej z dnia 7 kwietnia 2025 r. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej po raz pierwszy uznał, że po stronie dłużnika nie powstaje przychód podatkowy jedynie z faktu upływu terminu przedawnienia roszczenia cywilnoprawnego. Obowiązek podatkowy w zakresie podatku dochodowego z tego tytułu aktualizuje się dopiero w przypadku wyraźnego zrzeczenia się roszczenia przez wierzyciela lub jego definitywnego umorzenia. Stanowisko to zostało zajęte w wyniku związania organu prawomocnym wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego, który rozstrzygnął spór interpretacyjny na korzyść podatnika.

Mimo tego organ podatkowy nadal w pozostałych sprawach prezentuje odmienną linię wykładni, zgodnie z którą przychód powstaje już w momencie skutecznego powołania się przez dłużnika na zarzut przedawnienia. Tego rodzaju rozbieżność prowadzi do istotnej niepewności prawnej oraz może skutkować kontynuacją sporów, które ostatecznie trafiają na wokandę sądów administracyjnych.

Podkreślić należy, że problem dotyczy w szczególności osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej. W odniesieniu do podmiotów gospodarczych ustawodawca przesądził jednoznacznie o powstaniu przychodu w razie przedawnienia zobowiązania (art. 12 ust. 1 pkt 3 ustawy o CIT oraz art. 14 ust. 2 pkt 6 ustawy o PIT). Konstrukcja ta jest efektem zasady memoriałowej, zgodnie z którą koszt podatkowy wynikający z nieuregulowanego zobowiązania musi zostać skorygowany, jeśli finalnie nie doszło do poniesienia realnego wydatku.

Brak analogicznych unormowań w odniesieniu do konsumentów rodzi istotne trudności w praktyce stosowania prawa – w szczególności przy ustalaniu obowiązków podatkowych w ramach zeznania rocznego. Wątpliwości dotyczą także obowiązków informacyjnych po stronie wierzycieli, w tym obowiązku sporządzenia informacji PIT-11.

W dotychczasowym orzecznictwie sądów administracyjnych przeważało stanowisko, zgodnie z którym skuteczne powołanie się przez dłużnika na zarzut przedawnienia (na podstawie art. 117 § 2 k.c.) stanowi moment uzyskania przysporzenia majątkowego, a tym samym generuje obowiązek podatkowy. Takie stanowisko zajął m.in. Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w wyroku z 28 lutego 2018 r. (I SA/Wr 1223/17) oraz WSA w Gliwicach w wyroku z 23 listopada 2017 r. (I SA/GI 834/17), porównując sytuację dłużnika do podatnika, którego zobowiązanie zostało umorzone.

Interpretacja z 7 kwietnia 2025 r. może być uznana za odejście od tej linii wykładni – choć w sposób wyraźnie incydentalny i wynikający ze związania organu rozstrzygnięciem sądu kasacyjnego. Póki nie dojdzie do ujednolicenia stanowiska przez ogólną wykładnię przepisów lub zmianę legislacyjną, zagadnienie pozostaje przedmiotem dalszych kontrowersji i ryzyka podatkowego.

Podstawa prawna:

Pismo z dnia 7.04.2025 r., wydane przez: Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej, 0112-KDIL2-1.4011.462.2021.8.MKA.

WYROKI SĄDOWE

Nazwa „perlage” może być zarejestrowana w formie znaku towarowego

6 maja b.r. Naczelny Sąd Administracyjny po rozpoznaniu skargi kasacyjnej Nałęczów Zdrój Sp. z o.o. od Wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w przedmiocie odmowy udzielenia prawa ochronnego na słowny znak towarowy „perlage” uznał, że nazwa ta ma charakter fantazyjny, nie jest kojarzona z nasyceniem wody dwutlenkiem węgla i może być zarejestrowana w formie słownego znaku towarowego. Orzeczenie wydane przez NSA kończy trwający od lat spór w sprawie rejestracji oznaczenia.

5 grudnia 2014 r. Nałęczów Zdrój sp. z o.o. złożyła do Urzędu Patentowego RP wniosek o udzielenie prawa ochronnego na słowny znak towarowy „perlage”. Znak został zgłoszony do ochrony dla oznaczania towarów wskazanych w 32 klasie klasyfikacji nicejskiej, tj. wód mineralnych.

Po rozpoznaniu wniosku Spółki, Urząd Patentowy RP odmówił udzielenia ochrony prawnej na znak. Powyższa decyzja nie zmieniła się również po złożeniu przez Spółkę wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Urząd Patentowy RP uznał, że oznaczenie „perlage” nie posiada dostatecznych znamion odróżniających, a nazwa „perlage” odnosi się do sposobu produkcji napojów, tj. metody nasycania wody dwutlenkiem węgla. Ponadto, Urząd Patentowy RP wskazał, że oznaczenie ma charakter zbyt opisowy i nie zawiera żadnych dodatkowych elementów, które mogłyby go wyróżnić i spowodować powstanie w świadomości odbiorców asocjacji między znakiem towarowym i źródłem komercyjnego pochodzenia. Urząd nie dopatrywał się również wtórnej zdolności odróżniającej oznaczenia.

Spółka nie zgodziła się ze stanowiskiem Urzędu i wniosła skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Sąd po rozpoznaniu sprawy uznał, że rozstrzygnięcie dokonane przez Urząd Patentowy RP jest prawidłowe i nie narusza obowiązującego prawa, a argumenty zawarte w skardze Spółki nie podważają zasadności tego rozstrzygnięcia. WSA w uzasadnieniu Wyroku wskazał, że zgłoszone oznaczenie ma charakter opisowy względem towarów, dla których zostało zgłoszone i nie może być zawłaszczone dla oznaczenia nim produktów lub usług pochodzących od jednego przedsiębiorstwa. Podkreślił również, że oznaczenie nie stanowi fantazyjnej kompozycji słownej, lecz posiada jedynie opisowe znaczenie, informujące klientów w bezpośredni sposób o metodzie produkcji oferowanych towarów i tylko tak może być postrzegane przez przeciętnego konsumenta nabywającego ten towar. WSA wskazał również, że słowne oznaczenie „perlage” nie spełnia prawidłowo funkcji odróżniającej, ponieważ nie ma żadnych cech (znamion), które utkwilyby w pamięci odbiorcy i pozwoliły zindywidualizować dany towar na rynku wśród towarów tego samego rodzaju, ale pochodzących z różnych przedsiębiorstw.

Spółka nie zgodziła się z powyższym orzeczeniem i wniosła skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

NSA podzielił argumentację Spółki i uznał, że określenie „perlage” ma znaczenie fantazyjne. Dodatkowo wskazał, że przeciętni odbiorcy wód mineralnych w Polsce nie mają świadomości co do tego, że określenie „perlage” odnosi się do metody nasycania wody dwutlenkiem węgla. Jednocześnie NSA nie zgodził się z twierdzeniami, że za odmową rejestracji przemawia interes ogółu przedsiębiorców, którzy powinni mieć swobodę w korzystaniu z oznaczenia, gdyż do Urzędu Patentowego RP nie wpłynęły żadne wnioski o rejestrację nazwy „perlage”, nawet jako elementu dłuższego oznaczenia. Wyrok NSA jest prawomocny.

NSA: brak sukcesji podatkowej przy przekształceniu spółki osobowej w kapitałową

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 29 kwietnia 2025 r. (sygn. akt II FSK 529/24) uznał, że przekształcenie spółki transparentnej podatkowo – w tym przypadku komandytowej – w spółkę z o.o. nie prowadzi do sukcesji praw i obowiązków w zakresie podatku dochodowego. Oznacza to, że wydatki wykazane w nocie korygującej, wystawionej jeszcze przed przekształceniem, nie mogą być uwzględnione jako koszty podatkowe spółki kapitałowej powstałej w wyniku tego przekształcenia.

Sprawa dotyczyła spółki z o.o., która powstała z przekształcenia spółki komandytowej w 2016 r. a więc w okresie kiedy spółka komandytowa nie była podatnikiem podatku dochodowego. Spółka ta zawarła z podmiotem powiązany umowę o dostawę towarów, w ramach której ceny były korygowane w zależności od osiągniętej marży operacyjnej. W efekcie tych ustaleń, 30 kwietnia 2016 r. – na dwa dni przed przekształceniem – dostawca wystawił notę korygującą, która została doręczona już po zmianie formy prawnej spółki.

Nowo powstała spółka kapitałowa uznała, że ma prawo zaliczyć ten wydatek do kosztów uzyskania przychodów, twierdząc, że korekta miała na celu utrzymanie relacji handlowej z dostawcą, a zatem była warunkiem niezbędnym do kontynuowania działalności.

Organy podatkowe nie podzieliły tej argumentacji. Uznano, że nota nie odnosi się do konkretnych transakcji, lecz do ogólnych wyników finansowych, a sam wydatek wynikał z wewnętrznych ustaleń grupy i nie był bezpośrednio związany

z nabyciem towarów lub usług. W konsekwencji stwierdzono, że nie spełnia on przesłanek uznania za koszt podatkowy na podstawie art. 15 ust. 1 ustawy o CIT.

WSA w Poznaniu przychylił się do stanowiska spółki, uznając, że korekta była uzasadniona gospodarczo. Jednak NSA uchylił ten wyrok, podkreślając, że adresatem noty była spółka komandytowa, która – jako transparentna podatkowo – nie była podatnikiem podatku dochodowego. Obowiązki podatkowe ciążyły na jej wspólnikach. W związku z tym koszty związane z działalnością tej spółki nie mogą być przenoszone na spółkę z o.o., która powstała później.

Sąd wskazał, że przekształcenie spółki osobowej w kapitałową nie skutkuje sukcesją w zakresie obowiązków podatkowych w podatku dochodowym, co wyklucza możliwość „przejęcia” kosztów przez nowy podmiot. Dodatkowo NSA zgodził się z organami, że wydatek nie był niezbędny do prowadzenia działalności gospodarczej, a twierdzenie o groźbie utraty kontrahenta nie zostało odpowiednio wykazane.

Podstawa prawna:

Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 29 kwietnia 2025 r., sygn. akt II FSK 529/24.

TSUE: Zwolnienie z VAT przy imporcie przesyłek możliwe również dla odbiorców spoza Polski

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej uznał, że zwolnienie z VAT dla przesyłek o niehandlowym charakterze ma zastosowanie także w sytuacjach, gdy odbiorca przebywa w innym państwie członkowskim niż kraj, w którym następuje odprawa celna. Orzeczenie z 8 maja 2025 r. (sygn. akt C 405/24) podważa dotychczasową praktykę polskiej administracji skarbowej i sądów administracyjnych, które uznawały, że warunkiem zastosowania zwolnienia jest przebywanie odbiorcy na terytorium Polski.

Sprawa dotyczyła firmy kurierskiej posiadającej status operatora pocztowego, zajmującej się importem przesyłek z państw trzecich – głównie z USA i Kanady – nadawanych przez osoby fizyczne do innych osób fizycznych w UE, w tym do odbiorców w Czechach, Słowacji, Bułgarii, Rumunii czy na Litwie. Wszystkie przesyłki spełniały warunki określone w art. 52 ust. 1 ustawy o VAT – miały charakter okazjonalny, nie wskazywały na przeznaczenie handlowe, a odbiorcy nie ponosili opłat wobec nadawców. Problemem był jednak fakt, że część adresatów nie mieszkała w Polsce.

Zarówno organy podatkowe, jak i Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie uznały, że zwolnienie przysługuje wyłącznie wtedy, gdy odbiorca przesyłki przebywa w Polsce. Opierano się przy tym na literalnym brzmieniu krajowego przepisu, który odnosi się do osoby fizycznej „przebywającej na terytorium kraju”.

Naczelny Sąd Administracyjny, rozpoznając skargę kasacyjną, nabrał jednak wątpliwości co do zgodności polskiej regulacji z unijną dyrektywą 2006/79/WE i skierował pytanie prejudycjalne do TSUE. Unijna dyrektywa odnosi się bowiem ogólnie do „państwa członkowskiego”, bez zawężania do kraju przywozu.

Trybunał przyznał rację spółce kurierskiej. W uzasadnieniu wskazano, że z wykładni językowej, systemowej i celowościowej przepisów unijnych wynika, że zwolnienie z VAT ma zastosowanie niezależnie od tego, w którym państwie członkowskim mieszka odbiorca przesyłki. Istotne jest jedynie, aby zostały spełnione przesłanki dotyczące charakteru i okoliczności przesyłki – takie jak jej niehandlowy charakter, okazjonalność oraz brak opłat po stronie odbiorcy.

Orzeczenie TSUE otwiera drogę do odpraw celnych przesyłek w Polsce także wtedy, gdy ich ostatecznym odbiorcą są osoby mieszkające w innych krajach UE – co może uprościć działalność wielu operatorów logistycznych i pocztowych, obsługujących przesyłki międzynarodowe.

TSUE: odpowiedzialność członka zarządu za zaległości podatkowe – potrzebna realna możliwość obrony

W wyroku z dnia 30 kwietnia 2025 r. w sprawie C-278/24 Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej po raz pierwszy szczegółowo odniósł się do modelu solidarnej odpowiedzialności członków zarządu za zaległości podatkowe spółki w przypadku bezskuteczności egzekucji wobec niej. Orzeczenie to potwierdza zgodność takich regulacji z prawem UE, ale jednocześnie podkreśla, że mechanizmy ochrony osób zarządzających muszą być realne i skuteczne.

Trybunał wskazał, że krajowe przepisy mogą przewidywać solidarną odpowiedzialność podatkową członka lub byłego członka zarządu za zobowiązania spółki z tytułu VAT, pod warunkiem że osoba ta ma możliwość uwolnienia się od tej odpowiedzialności poprzez wykazanie należytej staranności. Kluczowe znaczenie przypisano możliwości skutecznego wykazania, że:

- wniosek o ogłoszenie upadłości został złożony w odpowiednim czasie lub
- brak jego złożenia nie był wynikiem winy członka zarządu.

W szczególności osoba taka powinna mieć prawo powoływania się na dochowanie należytej staranności w prowadzeniu spraw spółki, a organ podatkowy nie może uznać za wystarczającą przesłankę odpowiedzialności samego faktu, że jedynym wierzycielem była administracja publiczna.

TSUE zwrócił uwagę, że system odpowiedzialności nie może ograniczać się do formalnych przesłanek i nie może pozbawiać osób zarządzających rzeczywistego prawa do obrony. W praktyce oznacza to konieczność weryfikacji, czy w danym okresie istniały obiektywne podstawy do złożenia wniosku o upadłość, oraz czy członek zarządu działał z należyłą starannością.

Orzeczenie to może mieć istotne skutki dla interpretacji art. 116 Ordynacji podatkowej i powinno zostać uwzględnione zarówno w toczących się, jak i zakończonych już postępowaniach. W niektórych przypadkach może otwierać drogę do wznowienia postępowania, o ile zachowane zostaną ustawowe terminy. Choć wyrok zapadł na tle przepisów o VAT, dotyczy zasad ogólnych prawa unijnego i może znaleźć zastosowanie również w sprawach dotyczących innych podatków.

Podstawa prawna:

Wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 30 kwietnia 2025 r. o sygn. akt C-278/24.

Zwolnienie z podatku od nieruchomości dla infrastruktury kolejowej zgodne z prawem UE – wyrok TSUE

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w wyroku z 29 kwietnia 2025 r. (C-453/23) uznał, że obowiązujące w Polsce w latach 2017–2021 zwolnienie z podatku od nieruchomości dla gruntów, budynków i budowli stanowiących infrastrukturę kolejową udostępnianą przewoźnikom nie stanowi niedozwolonej pomocy publicznej w rozumieniu prawa UE.

Sprawa dotyczyła interpretacji art. 7 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, który przewidywał zwolnienie dla infrastruktury kolejowej, niezależnie od formy własności, pod warunkiem jej udostępniania licencjonowanemu przewoźnikowi. Przepis ten przestał obowiązywać z końcem 2021 r., jednak wyrok TSUE może mieć wpływ na toczące się obecnie postępowania podatkowe dotyczące lat 2019–2021, w tym również postępowania nadpłatowe.

Trybunał wskazał, że analizowane zwolnienie miało charakter ogólny i nie wprowadzało dyskryminujących kryteriów, które mogłyby prowadzić do przyznania selektywnej korzyści jedynie wybranym przedsiębiorcom. Tym samym, nie było konieczności notyfikowania tej preferencji Komisji Europejskiej jako pomocy publicznej.

Wyrok zapadł na skutek pytania prejudycjalnego zadanego przez Naczelny Sąd Administracyjny (III FSK 3/22), który nabrał wątpliwości wobec wcześniejszego stanowiska organów podatkowych i sądów administracyjnych, uznających brak notyfikacji za przeszkodę w stosowaniu przepisów.

W praktyce orzeczenie otwiera drogę do odzyskania nadpłaconego podatku za nieprzedawnione okresy – co do zasady obejmujące lata 2019–2021 – przez przedsiębiorców, którzy udostępniali infrastrukturę kolejową przewoźnikom. Postępowania podatkowe zawieszone na czas oczekiwania na rozstrzygnięcie TSUE mogą teraz zostać wznowione, a podatnicy uzyskać korzystne rozstrzygnięcia.

Podstawa prawna:

Wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 29 kwietnia 2025 r. o sygn. akt. C-453/23

Niniejszy newsletter został przygotowany przez doradców AXELO Prawo i Podatki / AXELO Ostrowski Domagalski i Wspólnicy sp. k. wyłącznie w celach ogólnoinformacyjnych i nie stanowi porady w rozumieniu polskich przepisów. Nie powinni Państwo opierać swoich działań/decyzji na treści informacji zawartych w tej prezentacji bez uprzedniego uzyskania profesjonalnej porady.